

پنجشنبه ۲۲ آبان ۱۴۰۴
 وطن‌امروز | شماره ۴۴۶۲

ورزشی

اخبار

طلاي دختر ۱۶ساله ايران در بازي هاي کشورهاي اسلامي

مهسا بهشتی، نماینده دسته ۸۶ کیلوگرم وزنه‌برداری ایران در بازي‌های کشورهای اسلامی صاحب یک طلا و ۲ برنز شد.

مسابقات وزنه‌برداری دسته ۸۶ کیلوگرم بانوان در ششمین دوره بازي‌های همبستگی کشورهای اسلامی با حضور مهسا بهشتی، نماینده ۱۶ ساله کشورمان برگزار شد.

او در یک‌ضرب با ۱۰۴ کیلوگرم به مدال برنز رسید و در دوضرب با مهار وزنه ۱۳۴ کیلوگرمی مدال طلا را بر گردن آویخت و در مجموع با رکورد مجموع ۲۳۸ کیلوگرم به مدال برنز دست یافت.

هديه ۱.۵میلیون یورویی اسپانیایی‌ها به فلسطین

بلیت‌فروشی بازي تیم ملی فلسطین با تیم ایالت باسک کمک بزرگی به مردم غزه کرد.

به گزارش فارس، سایت naiz اسپانیا دبروز خبر داد مردم این کشور از بازي شنبه تیم ملی فلسطین مقابل ایالت باسک استقبال بی‌نظیری کردند تا کمک ۱،۵ میلیون یورویی به مردم غزه اهدا کنند.

تمام بلیت‌های بازي فلسطین با باسک در ورزشگاه «سن‌مامس» به فروش رسید تا برای اولین‌بار در تاریخ ۵۵هزار تماشاگر بیننده بازي باسکی‌ها باشند.

کاروان تیم ملی فوتبال فلسطین شب گذشته در میان استقبال گرم اسپانیایی‌ها به فرودگاه ایالت باسک رسید. سایت اسپانیایی خبر می‌دهد تمام درآمد حاصل از بلیت‌فروشی بازي به حساب موسسه‌های خیریه نوار غزه واریز می‌شود.

طبق گزارش سایت El Diario، قیمت بلیت بازي خیریه فلسطین با باسک ۲۰ تا ۳۰ یورو است که با فروش کامل سکوهای ورزشگاه سن‌مامس مبلغ ۱،۵ میلیون یورو به مردم غزه کمک شد.

گزارش

بحران مصدومیت یامال به مرحله تازه رسید

درمان و وجود ندارد

در بارسلونا و اردوهای تیم ملی اسپانی مدت‌هاست یک موضوع از سایه خارج نمی‌شود: وضعیت جسمی لامین یامال. پدیده ۱۸ساله‌ای که قرار بود سال‌ها آینده فوتبال اسپانیا را بیمه کند، حالا وارد چرخه پیچیده‌ای از درمان، درد، محرومیت و اختلاف شده است. مصدومیتی که اپتنا ساده و قابل کنترل به نظر می‌رسید، اکنون به نماد فشار رقابتی روی یک استعداد بسیار جوان تبدیل شده است. مشکل از ناحیه استخوان بالای ران است؛ جایی حساس که بسیاری از فوتبالیست‌های جوان هنگام افزایش ناگهانی زمان بازي و شدت تمرینات به آن درگیر می‌شوند. بارسلونا برای کاهش درد این ناحیه، به روشی تهاجمی متوسل شده، روشی بر پایه امواج رادیوفرکانسی که با وارد کردن سوزن به بافت آسیب‌دیده، اعصاب را هدف قرار می‌دهد تا انتقال درد را کم کند و التهاب را کاهش دهد.

اما درست همین تصمیم، تنش جدی بین باشگاه و فدراسیون اسپانیا ایجاد کرد.

فدراسیون در بیانیه‌ای بسیار تند اعلام کرد از این اقدام بارسلونا بی‌خبر بوده و در همان روز آغاز اردو فهمیده یامال تحت این درمان قرار گرفته است. دقایق و ساعت دقیق آن هم ذکر شد؛ این نشان می‌دهد این اختلاف چیزی فراتر از یک سوءتفاهم ساده است. برای فدراسیون، این موضوع مساله احترام، مدیریت مشترک و جلوگیری از تشدید آسیب بود و برای بارسلونا، حفظ مهره‌ای کلیدی در دوران بحرانی تیم.

بااین حال، نکته مهم‌تر اثر واقعی این درمان است. دکتر پدرو لوئیس ریپول، جراح و متخصص پزشکی ورزشی، توضیح داده این تکنیک مشکل را درمان نمی‌کند. این روش تنها درد را کاهش می‌دهد تا بازیکن بتواند برای مدتی به میدان برود. در حقیقت، این اتفاق مثل کاهش صدا در یک زنگ خطر است نه خاموش کردن آن.

به گفته او، چنین آسیبی اغلب طولانی‌مدت است و نیاز به مدیریت دقیق دقایق بازي دارد. اگر فشار روی محل اتصال تاندون و استخوان زیاد شود یا بیمار دچار فتن شود، احتمال جراحی بسیار جدی خواهد بود و جراحی در این سن، به‌خصوص برای بازیکنی که هنوز بدنش در حال رشد است، می‌تواند روند پیشرفت ورزشی را کند کرده یا حتی متوقف کند.

در هفته‌های گذشته، هر زمان یامال درخششی کوتاه داشت، امیدواری دوباره لوچ می‌گرفت اما اکنون تصویر روشن‌تر شده؛ او هنوز بیمار است، این آسیب هنوز باقی است و مدیریت آن نیازمند صبر و شجاعت برای کم بازي کردن است؛ چیزی که در دنیای فوتبال حرفه‌ای، اغلب سخت‌تر از بازي کردن است.

مساله امروز لامین یامال فقط از دست دادن چند مسابقه نیست. این یک هشدار درباره نحوه برخورد فوتبال مدرن با بازیکنان نوجوانی است که بیش از اندازه زود به سطح اول معرفی می‌شوند.

بارسلونا و اسپانیا اکنون باید تصمیم‌گیرنده قهرمانی‌های کوتاه‌مدت یا آینده‌ای که ممکن است سال‌ها طول بکشد؟

بر تری کامل فوتسال ایران برابر مراکش باصید عنوان قهرمانی

انتقام طلایی

سرانجام، در لحظه‌ای که مراکش همچنان با ۵ بازیکن در زمین ایران تور می‌بافت، قطع توپ درست در زمان صحیح رخ داد. پاس تند و دقیق درخشانی، طبیعی را در موقعیت دروازه خالی قرار داد. کاپیتان با ضربه‌ای آرام اما مطمئن، توپ را وارد دروازه کرد و چهارمین گل تیم ملی را زد. این گل، آخرین تیر نبود اما جمله پایانی مسابقه را گفت: برتری ایران نه اتفاقی است و نه لحظه‌ای؛ این برتری حاصل برنامه، تمرین و همدلی است.

در دقایق پایانی، غلامی بار دیگر درخشش خود را به رخ کشید و با ثبت گل پنجم، تأکید کرد حد و مرز این پیروزی، پیام داشت. بلکه معناست. ایران با ۵ گل، نه فقط مراکش را برد، بلکه یک روایت تازه درباره فوتسال خود ساخت: تیمی منسجم، شجاع، سخت‌کوش و تشنه افتاب.

در پایان این بازي، موضوع فقط انتقام از مراکش نبود. این پیروزی، پیام داشت. پیامی برای آسیا و جهان: تیم ملی فوتسال ایران نه یک نام قدیمی، بلکه یک قدرت زنده است. تیمی که اگر در جام‌جهانی گذشته زمین خورد، حالا یاد گرفته چگونه بلند شود؛ محکم‌تر و مصمم‌تر.

شمسایی، با چشم‌هایی که همیشه چیزی بزرگ‌تر از نتیجه می‌بیند، نشان داد ساختن یک تیم بزرگ با شعار ممکن نیست؛ باید روح تیمی ساخته شود. و این شب، شب همان روح بود.

فوتسال ایران دوباره گفت:

ما هنوز اینجایم؛ این بار قوی‌تر از همیشه.

بیشتر از نتیجه می‌خواست. تیم آمده بود برتری فنی و روانی‌اش را به رخ بکشد. وقتی دومین گل به ثمر رسید، جریان مسابقه کاملاً به نفع ایران چرخید. کربمی که در طول بازي با تفکر و تحرک مداوم، ریتم حمله را تنظیم می‌کرد، با ضربه‌ای نرم و زیرکانه توپ را از بین پاهای دروازه‌بان مراکش عبور داد؛ حرکتی که نه فقط گل بود، بلکه نوعی ضربه روحی برای حریف به‌حساب می‌آمد. مراکش که به فیزیک، بازي مستقیم و سرعت در انتقال حمله تکیه دارد، حالا مقابل تیمی ایستاده بود که هم تکنیک داشت، هم طرح، هم هماهنگی.

اما گل سوم شاید مهم‌ترین لحظه نیمه اول بود. کرنری که ارسال شد، با شوت کوبنده و تماشایی حسین طیبی به تور چسبید. این ضربه، امضا و مُهر کاپیتان بود؛ یادآوری این نکته که ستاره بودن فقط در زدن گل نیست، بلکه در تسلط بر لحظه است. با این گل، ایران نه فقط نتیجه، بلکه صحنه را هم مالک شد. تلویزیون، تماشاگران و حتی بازیکنان مراکش چند لحظه مات ماندند.

نیمه دوم، قصه دیگری داشت. مراکش که چاره‌ای جز ریسک نداشت، بازي پاوربلی را آغاز کرد. اینجا بود که نقش باقر محمدی، دروازه‌بان ایران، به قهرمانی مستقل شباهت پیدا کرد. واکنش‌های او، آرامش در ارسال‌ها و حضور ذهن برای آغاز ضدحمله، پایه‌های استحکام ایران در نیمه دوم بود. گاهی یک دروازه‌بان خوب، نه فقط گل نمی‌خورد، بلکه اعتمادبه‌نفس را به کل تیم تزریق می‌کند.

ماجرای جدایی وحید هاشمیان از پرسپولیس خیلی زود تبدیل به یکی از بحث‌های برحرارت فوتبال ایران شد اما نه به خاطر مسائل فنی یا نتایج، بلکه به دلیل پول. اکنون پرسش اصلی میان هواداران این است: آیا مطالبه هاشمیان برای دریافت تمام مبلغ قراردادش اقدامی حرفه‌ای است یا غیراخلاقی؟

داستان از جایی آغاز شد که پس از پایان همکاری باشگاه با هاشمیان، مدیران پرسپولیس درخواست تخفیف در مبلغ قرارداد داشتند. قرارداد فصل جاری او ۵۰ میلیارد تومان بود که گفته می‌شود ۳۵ میلیارد آن پرداخت شده و ۱۵ میلیارد باقیمانده محل اختلاف است. باشگاه به او پیشنهاد پرداخت ۷۵ میلیارد تومان (یعنی تخفیف ۵۰ درصدی) داد اما سرمربی پیشین این پیشنهاد را نپذیرفت. حتی پیشنهاد میانی یعنی بخشش ۵ میلیارد و دریافت ۱۰ میلیارد نیز رد شد. از نگاه هاشمیان، او «طبق قرارداد» حق دریافت کل مبلغ را دارد و چیزی فراتر از آن نخواست‌ه است.

باریده بهراد

در سوی اول ماجرا، حامیان هاشمیان ایستاده‌اند. دلایل آنها روشن است: پرسپولیس او را کنار گذاشت. قرارداد مکتوب و قانونی وجود دارد. باشگاه تعهد مالی دارد و باید آن را اجرا کند. ضمن اینکه هیچ تضمینی وجود ندارد هاشمیان به سرعت تیم جدیدی پیدا کند و درآمد جایگزین داشته باشد. در دنیای حرفه‌ای ورزش، دستمزد قرارداد نه لطف است و نه بخشش؛ حق است. این گروه تأکید می‌کنند اگر مربیان در ایران امنیت مالی نداشته باشند، هیچ کس جرأت ساختن پروژه‌ای بلندمدت را پیدا نخواهد کرد.

اما طرف دیگر ماجرا منتقدان هستند؛ آنها می‌گویند پرسپولیس به هاشمیان «فرصت» داد و او پیش از حضور روی نیمکت پرسپولیس، مدتی دور از هدایت باشگاهی بود و این تیم سکوی بازگشت او بوده است. از دیدگاه این دسته، گرفتن تمام مبلغ قراردادی که تنها ۸ هفته فرصت نمایش داشت، منصفانه به نظر نمی‌رسد.

این گروه با اشاره به نمونه‌هایی مانند خوان کارلوس گاریدو یادآوری می‌کنند او فقط دستمزد دوران حضورش را گرفت و باقی قرارداد را بخشید. آنها معتقدند کسی که «اخلاق مدار» خوانده می‌شود، باید نشان دهد پول برایش بیش از تعهد و ارتباط معنوی با باشگاه نیست. از این زاویه، پافشاری بر دریافت کامل مبلغ،

بازیکنی که شاید در رسانه‌ها کمتر مطرح باشد. امیرحسین حسین‌زاده گل نخست را زد و دوباره محبی، همان که مقابل کنیا نیز بازي را برگرداند، ضربه نهایی را وارد کرد. او در این جدال‌ها تبدیل شده به چهره‌ای که قلعه‌نویبی رویش حساب باز می‌کند؛ بازیکنی که شاید مثل طارمی یا آزمون نام جهانی نداشته باشد اما جسارت و آرامش در لحظه‌های حساس دارد.

حالا داستان به نقطه‌ای رسیده که باید دید آیا این روند ادامه خواهد یافت یا نه. ۳ بازي، ۳ پیروزی، ۸ گل زده و تنها یک گل خورده. تنها گل خورده هم همان توپ اولونگا بود؛ مهاجمی که سال‌هاست هر وقت مقابل تیمی از ایران قرار گرفته، اثرگذار بوده. او یک «یادآوری» است؛ اینکه حتی در کنار بره‌ها، همیشه جایی برای احتیاط

دومین برد مهم و ماندگار فوتسال ایران

رفت درقلب تاریخ

فینال مسابقات کشورهای اسلامی در ریاض تنها یک مسابقه ساده نبود؛ میدان برخورد ۲ تیمی بود که در چند سال اخیر مسیر فوتسال جهان را تغییر داده‌اند. مراکش با داشتن عنوان بهترین تیم سال ۲۰۲۳ و پیروزی‌های بزرگ مقابل اسپانیا و پرتغال، به این دیدار آمده بود تا برتری خود را تثبیت کند. از سوی دیگر ایران، تیمی با اعتبار تاریخی و تجربه‌ای عمیق در بازي‌های بزرگ، به دنبال فرصتی برای بازتعریف جایگاه خود بوده؛ فرصتی که با پیروزی قاطع ۵ بر صفر به دست آمد.

این مسابقه از همان ابتدا معنایی جدی داشت. ایران سال‌ها پیش در جام‌جهانی ۲۰۱۶ با شکست برزیل، یکی از تاریخی‌ترین نتایج فوتسال جهان را رقم زده بود اما بعد از آن، مسیر تیم ملی فراز و نشیب‌های بسیاری داشت و پیروزی برابر یک تیم تراز اول جهان کمتر اتفاق افتاده بود. اکنون اما تیم وحید شمسایی، در شبی که اهمیتش فراتر از یک فینال معمولی بود، موفق شد مراکش را شکست دهد؛ تیمی که پس از جام‌جهانی گذشته، گام‌به‌گام در حال نزدیک شدن به قله‌های قدرت بود. اهمیت این نتیجه تنها در عدد «۵-۰» خلاصه نمی‌شود. مراکش در سال‌های اخیر نه‌تنها قهرمان آفریقا بوده، بلکه در رقابت‌های جهانی نیز نمایش‌های درخشانی داشت. آنها ایران را در جام‌جهانی حذف کرده بودند و طی ۴ دیدار اخیر برابر تیم‌های تحت هدایت شمسایی شکست نخورده بودند. بنابراین این مسابقه، نبردی نمادین بود؛ تقابل غرور، هویت و حافظه‌ای که در ذهن فوتسال‌دوستان ایرانی زنده مانده بود.

از نظر فنی، ایران بازيی منسجم، هجومی و حساب‌شده ارائه داد. گل‌هایی که توسط غلامی، کربمی و حسین طیبی به ثمر رسیدند، هر کدام محصول هماهنگی و فهم دقیق لحظه بودند. برتری در مالکیت، پرس هوشمندانه و دفاع در برابر پاوربلی مراکش، تصویری از یک تیم بالغ را نشان داد؛ تیمی که نه فقط بر احساس که بر ساختار و اندیشه تکیه دارد.

این پیروزی از نظر جایگاه جهانی نیز تأثیرگذار است. مراکش در رده ششم جهان و نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده ایران بود. با این نتیجه، فاصله امتیازی حفظ و جایگاه ایران تثبیت شده؛ مساله‌ای که می‌تواند در قرعه‌کشی‌ها و رقابت‌های آینده اهمیت جدی پیدا کند.

این شب، شبی معمولی نبود.

این پیروزی فقط یک نتیجه نبود.

این بازگشت اعتبار بود.

نوعی دور شدن از تصویر اخلاقی‌ای است که از هاشمیان در ذهن بسیاری ساخته شده.

در حقیقت، ماجرا نه فقط اختلاف مالی است و نه فقط بحث اخلاقی. این نقطه تلاقی ۲ مفهوم است: حق قرارداد برابر احساس تعلق.

پرسپولیس از هاشمیان انتظار دارد «به‌خاطر پرسپولیس» کوتاه بیاید.

هاشمیان از پرسپولیس انتظار دارد «به‌خاطر قرارداد» پای تعهد بایستد.

این اختلافی است که پاسخ قطعی ندارد و هر کسی بسته به نگاهش به فوتبال، عدالت، اخلاق و حرفه‌ای‌گری، یکی از ۲ طرف را قضاوت می‌کند.

اما یک چیز روشن است: این ماجرا تصویری دقیق از بحران ساختاری مدیریت مالی در فوتبال ایران است.

جایی که قرارداد امضا می‌شود اما همیشه امکان دارد پس از خروج، تازه ماجرا شروع شود.

و حالا پرسش این است: آیا فوتبال ما روزی به نقطه‌ای می‌رسد که قرارداد و اخلاقی با هم دشمن نباشند؟

باقی می‌ماند. هیچ خط دفاعی بدون خطا نیست، هیچ ساختاری کامل نمی‌ماند و هیچ رکوردی تضمین نشده. کیپورد اما تیمی است با انرژی، انگیزه و سبک مدرن‌تر نسبت به ۳ حریف قبل. آنها فوتبال را با سرعت و پاس‌های عمقی بازي می‌کنند و بیش از هر چیز به حمله در فضاهای پشت مدافعان امید دارند. این یعنی آزمون مستقیم برای ساختار دفاعی ایران و نظم میانه میدان. اگر ایران بخواهد برتری‌اش مقابل تیم‌های ملی قاره سیاه را حفظ کند، بیشتر از همیشه باید روی کنترل ریتم بازي و جلوگیری از ضدحمله‌ات کار کند.

اما چیزی که این تقابل‌ها را جذاب می‌کند، صرفاً تحلیل فنی نیست. مساله این است که تیم ملی قلعه‌نویبی در حال ساختن یک شخصیت تازه است؛ شخصیتی که بر خلاف دوره‌های گذشته، نه بر اساس ستاره‌محوری مطلق بنا شده و نه صرفاً بر نتیجه کوتاه‌مدت. او در تلاش است تیمی بسازد که در روز خوبش هجومی و در روز سختش مقاوم باشد. حضور بازیکنان جوان‌تر در ترکیب، چرخش بین سیستم‌ها و سعی برای ساختن انسجام، نشانه‌های این تلاشند.

اگر ایران مقابل کیپورد پیروز شود، رکورد ۱۰۰درصدی قلعه‌نویبی مقابل نمایندگان قاره آفریقا ادامه پیدا می‌کند و این آمار دیگر تنها یک اتفاق تصادفی نخواهد بود؛ تبدیل می‌شود به بخشی از کارنامه و هویت تیم ملی اما اگر این رکورد شکسته شود هم، اصل مسیر چیزی است که قضاوت نهایی را شکل خواهد داد.

پیروزی‌ها ارزش دارند اما آنچه باقی می‌ماند، الگویی است که در زمین ساخته می‌شود؛ روشی که تیم خودش را تعریف می‌کند. این مسابقه هم بخشی از همان مسیر است.